

روحانی:

محدودیت های شدید در برابر اشتغال زنان

گزارش ویژه

کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت

خرداد ۱۳۹۴

روحانی: ورود زنان بی حجاب را ممنوع کردم

مسئله حجاب اجباری یکی از پایه ای ترین اهرم های سرکوبی زنان در حاکمیت ملایان زن ستیز در ایران می باشد که زیر ساخت بسیاری از قوانین سرکوبگرانه و تهاجمات وحشیانه نیروهای انتظامی و مزدوران لباس شخصی ملایان علیه زنان آزاده میهن ما را تشکیل می دهد.

حسن روحانی، رئیس جمهور ملایان که با ژست مدره نمایی خودش را بزک میکند، اخیرا در کتاب خاطراتش اجرایی کردن، قانون حجاب اجباری که پایه ای ترین عامل فشار علیه زنان ایران است، را جزو دستاوردهای خود عنوان کرده است.

یکی از مسائل مورد بحث و مناقشه اوایل انقلاب، مسئله حجاب بود. افراد، جریانات و احزاب مختلف دیدگاه های متفاوتی نسبت به این موضوع ارائه می دادند. حسن روحانی، به سبب سابقه خدمت نظامی، در آن مقطع به پیشنهاد خامنه ای به ارتش رفته بود. اعمال حجاب اجباری برای زنان جزو اولین کارهای وی محسوب می شود. رسانه حکومتی افکار نیوز در تاریخ ۱۸ اردیبهشت، خاطرات او در مورد این مسئله را به نقل از "مرکز اسناد انقلاب اسلامی" درج کرده است. قسمت هایی از خاطرات او را در زیر می خوانیم:

"...طرح مسئله پوشش و حجاب زنان در اسفند ۱۳۵۷ بدون مشکل نبود و تا مدت ها مسئولین را به خود مشغول کرد. پس از ۲۲ بهمن که سازمان ها و ادارات دولتی کار خود را آغاز کردند و مدارس نیز از اواسط اسفند به فعالیت پرداختند، شمار زیادی از خانم های کارمند و دانش آموزان دختر، بدون حجاب و با سر برهنه در ادارات و سازمان های دولتی حاضر می شدند و در میان آن ها، گاهی زنان باحجاب در اقلیت بودند. بعضی پرستاران بیمارستان ها و پزشکان و معلمان زن نیز بدون روسری به محل کار خود می رفتند و در خیابان ها هم زنان بی حجاب رفت و آمد داشتند. امام نیز در یکی از بیانات خود به لزوم حجاب برای زنان اشاره کردند و همین باعث شد، عده ای از زنان بی حجاب در خیابان ها تظاهرات کنند و در مقابل کاخ دادگستری و نخست وزیری تحصن نمایند. در این هنگام نیز آقای طالقانی پای پیش گذاشت و سخنانی درباره ی حجاب ابراز کرد و گفت: «حجاب اجباری نداریم و خانم ها باید خودشان حجاب را انتخاب کنند.» در اینجا نیز نظر آقای طالقانی با نظر علمای دیگر متفاوت بود.

گروهک ها و مجاهدین خلق هم اطلاعیه می دادند که حجاب نباید اجباری شود. خلاصه همان طور که اشاره کردم، آقای طالقانی در سخنانی خود گفت: ما نمی توانیم زنان اهل کتاب را مجبور به پذیرفتن حجاب کنیم، ولی مسلمانان را می توانیم تشویق کنیم که حجاب داشته باشند و در هر صورت نباید کسی را به زور باحجاب کنیم. باوجوداین، در ستاد ارتش با دوستان تصمیم گرفتیم حجاب را الزامی کنیم که آغازی برای وزاتخانه ها و ادارات دولتی باشد.

طرح اجباری شدن حجاب در ادارات مربوط به ارتش، به عهده ی من گذاشته شد و بدین جهت در گام اول، همه ی زنان کارمند مستقر در ستاد مشترک ارتش را که نزدیک به سی نفر بودند، جمع کردم و پس از گفت و گو با آنان قرار گذاشتیم از فردای آن روز با روسری در محل کار خود حاضر شوند. زنان کارمند که همگی به جز دو یا سه نفر بی حجاب بودند، شروع کردند به غر

زدن و شلوغ کردن، ولی من محکم ایستادم و گفتم: از فردا صبح دژبان مقابل درب ورودی موظف است از ورود خانم‌های بی‌حجاب به محوطه‌ی ستاد مشترک ارتش جلوگیری کند.

پس از ستاد ارتش، نوبت به نیروهای سه‌گانه رسید. در آغاز به پادگان دوشان تپه رفتم و همه‌ی کارمندان زن را که تعداد آن‌ها هم زیاد بود، در سالنی جمع و درباره‌ی حجاب صحبت کردم. در آنجا زن‌ها خیلی سروصدا را انداختند، اما من قاطعانه گفتم: «این دستور است و سرپیچی از آن جایز نیست». در نهایت، در آنجا هم گفتم به دژبان دستور داده‌ایم از فردا هیچ زن بی‌حجابی را به پایگاه راه ندهد. دست آخر نیز با بخشنامه، رعایت حجاب الزامی شد.»

نقل از: خاطرات دکتر حسن روحانی، جلد اول، مرکز اسناد انقلاب اسلامی، ۱۳۷۸، صفحه ۵۷۱

<http://www.afkarnews.ir/vdcco1q0p2bqs18.ala2.html>

از انتشارات کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران - خرداد ۱۳۹۴

حق طبع و انتشار محفوظ و متعلق به کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران می باشد.
چاپ و انتشار این گزارش و یا بخش‌هایی از آن با اجازه قبلی و یا ذکر منبع مجاز است.